

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Guzun Ion,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui,

Cotelea Veronica

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 05.09.2017 – 18.04.2019;

Instanța de apel: 20.04.2021 – 20.09.2021;

Instanța de recurs: 10.03.2022 – 25.05.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 18 aprilie 2019, Cotelea Veronica a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 8 (opt) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitatea de antreprenariat pe un termen de 5 (cinci) ani.

A fost admisă în principiu, acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și civilă Todos Viorica prin care se solicită încasarea de la Cotelea Veronica în beneficiul său a prejudiciului material contravaloarea devalorizării automobilului și uzurii acestuia și cheltuieli suportate pentru păstrarea la parcare auto a automobilului pe parcursul urmăririi penale și înmatricularea automobilului pe numele acesteia, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor solicitate să hotărască instanța civilă.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, prima instanță a reținut, că Cotelea Veronica, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor ce nu-i aparțin, prin inducerea în eroare a persoanei, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința calității substanțiale a obiectului, dându-și

seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile, dorind și admițând în mod conștient, survenirea acestor urmări, a comis fapta prejudiciabilă, incriminată de legea penală și pasibilă de răspundere penală, în următoarele circumstanțe:

La 19 noiembrie 2013, Cotelea Veronica, activând în calitate de administrator al SRL „Immobiliare Corporation”, a încheiat cu Tudos Viorica, contractul autentificat notarial cu nr. 9367, cu privire la investirea în construcția imobilului, conform căruia ultima, urma să dobândească în proprietate bunul viitor, apartamentul nr. xx, din blocul de locuit din str. X.Xxxx xxX/X-x, mun. Chișinău, iar conform pct. 4.1 al contractului menționat, costul total al apartamentului, constituia suma de 23 122 euro (conform ratelor oficiale a BNM, constituia 461 977,55 lei), achitată în valoarea dată, prin transmiterea de către Tudos Viorica, în proprietatea SRL „Immobiliare Corporation”, a automobilului de model Mercedes ML320 CDI, cu n/î XXXXXXX.

Astfel în aceeași zi, partea vătămată Tudos Viorica, în scopul transmiterii în proprietate a automobilului de model Mercedes ML320 CDL cu n/î XXXXXXX, către SRL „Immobiliare Corporation”, la solicitarea lui Cotelea Veronica, administrator al SRL „Immobiliare Corporation”, care acționa cu certitudinea că, nu va respecta promisiunile acordate, și care a invocat pretextul simplificării procedurilor de înregistrare, a eliberat lui Cotelea Veronica, procura nr. 936S din 19.11.2013, autentificată notarial, prin care îi acordă ultimei dreptul de înstrăinare a automobilului.

În continuare, la 24 aprilie 2015, acționând cu intenție directă în vederea realizării scopului infracțional, prin inducerea în eroare a persoanei, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința calității substanțiale a obiectului, contrar obligațiilor asumate, Cotelea Veronica, administrator al SRL „Immobiliare Corporation”, în temeiul procurii nr. 936S, și în baza contractului de vânzare-cumpărare din 24.04.2015, a înstrăinat automobilul de model Mercedes ML320 CDI, cu n/î XXXXXXX, lui Burduja Irina, astfel, însușind ilicit costul bunului mobil, valoarea acestuia, nefiind trecută la balanța și în contabilitatea SRL „Immobiliare Corporation”, cauzând părții vătămate Tudos Viorica, o daună în proporții deosebit de mari.

Acțiunile lui Cotelea Veronica, au fost încadrate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal - escrocheria adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului și părților, actului juridic nul sau anulabil ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de prima instanță, apeluri au declarat avocatul Cernicov Andrei și avocatul Cernolev Ion în numele inculpatei Cotelea Veronica.

3.1 Avocatul Cernicov Andrei în numele inculpatei Cotelea Veronica prin

apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei conform modului stabilit pentru prima instanță cu adoptarea deciziei de achitare a lui Cotelea Veronica pe motiv că nu există faptul infracțiunii.

În motivarea cererii de apel nominalizate s-au invocat următoarele motive:

- din materialele cauzei prima instanță a constatat că la 19.11.2013 a fost semnat contractul de investiție în spațiul locativ dintre Tudos Viorica având calitatea de beneficiar și SRL „Imobiliare Corporation” în calitate de executor, reprezentată prin administratorul Cotelea Veronica. Contractul respectiv a avut ca obiect investirea în bunul imobil viitor și anume apartamentul nr.14 din str. X.Xxxx xxX/X-x mun. Chișinău (nr. cadastral), iar aportul beneficiarului Tudos Viorica în investiția respectivă a fost automobilul Mercedes ML320 CDI, cu n/î XXXXXXXX evaluat la prețul de 23122 euro, transmis administratorului în natură cu eliberarea unei procuri generale pe acest automobil. Atât contractul de investiție în spațiul locativ, cât și procura pe automobilul indicat au fost autentificate în modul prevăzut de lege și ÎS Cadastru, iar procura a fost autentificată la notarul public;

- legalitatea acestor tranzacții a fost confirmată în instanță atât de către părțile contractante, a trecut verificările necesare la notar, ÎS Cadastru și urmare a examinării contestațiilor depuse de solicitantul Tudos Viorica împotriva tabelului definitiv al creanței în cadrul procesului de insolabilitate al SRL „Imobiliare Corporation”, care a avut loc în lipsa lui Cotelea Veronica;

- prin încheierea instanței de insolabilitate din 14.12.2018, a fost admisă contestația numitei împotriva tabelului definitiv al creanțelor și s-a oferit dreptul părții vătămate de a intenta un proces separat de confirmare a creanței în sumă de 23122 euro împotriva patrimoniului „Imobiliare Corporation” SRL. Actul juridic indicat în rechizitoriu este absolut legal, luat la baza adoptării hotărârii instanței de insolabilitate în folosul creditorului Tudos Viorica privind revendicarea creanței în sumă de 23122 euro;

- consideră că în aceste împrejurări, nu putea fi vorba despre careva inducere în eroare a părții vătămate prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, substanțiale ale obiectului și părților, deoarece asemenea fapte nu s-au produs, iar relațiile juridice care s-au produs între părți au fost înțelese clar și executate conform convenției semnate, astfel neexistând careva vicii de consimțământ sau împrejurări ascunse sau înșelătoare;

- potrivit procurii din 19 noiembrie 2013, anexate la materialele cauzei (f.d.134), în fața notarului, Tudos Viorica i-a oferit lui Cotelea Veronica dreptul absolut de administrare și dispoziție asupra automobilului indicat pe un termen de 3 ani, fără a fi indicate careva restricții sau sarcini suplimentare, inclusiv să înstrăineze automobilul indicat la prețul și condițiile dorite de ea în termenul oferit în procură, cu depunerea ulterioară a banilor în casieria întreprinderii;

- la faza urmăririi penale apărarea a prezentat proba contrară și anume

Dispoziția de încasare nr. 37 din 24.04.2015 a sumei de 461779,53 lei din vânzarea automobilului Mercedes, cu ștampila întreprinderii "Immobiliare Corporation" SRL și cu semnătura contabilului-șef, care a fost ignorată de procuratură și trecută sub tăcere, de parcă nici nu ar fi existat un asemenea document;

- reprezentantul părții vătămate a invocat că pentru a fi valabile, aceste dispoziții urmau să aibă un bon de casă, însă este important că personalul companiei nu este consumator pentru a-i fi eliberat bon de casă, și aceste creanțe față de personal sunt contabilizate doar în baza dispoziției de încasare. Suma de 461779,53 lei exact corespunde prețului investiției stabilite în contractul nr. 9367 din 19.11.2013, deci aportul beneficiarului Tudos Viorica a fost transmis companiei "Immobiliare Corporation" SRL la 24.04.2015, ceea ce se confirmă prin actele contabile emise de către executant;

- Cotelea Veronica nu a însușit careva bani din vânzarea automobilului Mercedes ML320 CDI, cu n/î XXXXXXX, dar i-a transmis în casieria întreprinderii administrate în aceeași zi după vânzare, or interesele companiei la acel moment cereau acumularea de lichidități pentru desfășurarea lucrărilor de construcție și asumarea altor angajamente și nu procurarea de automobile;

- conform pct. 15 al HP CSJ nr. 23 din 28.06.2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, cu modificările ulterioare, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestora, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat;

- până la începerea urmăririi penale, partea contractantă administratorul „Immobiliare Corporation” SRL Cotelea Veronica a acționat conform convenției și a introdus echivalentul aportului social al beneficiarului Tudos Viorica în casieria întreprinderii ceea ce perfect se încadrează în sensul contractului și obligațiilor asumate, or beneficiarului nu i s-a cauzat careva daune prin introducerea echivalentului bănesc în casieria întreprinderii în locul automobilului, având în continuare aceeași creanță conform contractului;

- din momentul constatării insolvabilității, obligațiile „Immobiliare Corporation” SRL s-au păstrat și creanțele față de debitor, care urmau a fi recuperate în cadrul procesului de insolvabilitate din contul patrimoniului persoanei juridice insolvabile. Însă, în cazul dedus judecății, Tudos Viorica deși a depus o cerere privind validarea creanțelor, a mai depus una și la organul de urmărire penală în privința lui Cotelea Veronica, astfel solicitând recuperarea aceleiași creanțe conform contractului de investiții în spațiul locativ;

- potrivit prevederilor art. 500 (315) alin. (1) Cod civil, proprietarul "Immobiliare Corporation" SRL are dreptul de posesie, dispoziție și folosință, drept dobândit asupra automobilului în temeiul contractului de investiție în spațiu locativ și acest drept este perpetuu;

- partea vătămată în mod eronat a indicat că nu are careva pretenții față de "Immobiliare Corporation" SRL, dar are pretenții față de Cotelea Veronica și față de administratorul insolvenței, însă din înscrisurile prezentate și anume din cererea de validare a creanțelor din 28.04.2017, dar și din dispozitivul încheierii instanței de insolvență din 14.12.2018, se constată că pretențiile vătămăte Tudos Viorica sunt făcute anume împotriva patrimoniului "Immobiliare Corporation" SRL și anume în sumă de 23122 euro, fiind bazate pe contractul de investiție în spațiu locativ care reprezintă obiect al acuzației penale;

- protocolul 4 art.1 din CEDO indică că nimeni nu poate fi privat de libertatea sa singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală;

- problematica acestui dosar constă în aceea că Cotelea Veronica de fapt nu datorează nimic lui Tudos Viorica, deoarece obligațiile asumate de persoană juridică sunt distincte de cele ale persoanei fizice, iar părțile contractante, au indicat în ședințele judecătorești că contractul nr. XXXX din 19.11.2013 este valabil, iar certitudinea creanței a fost confirmată de către instanța de judecată competentă după exercitarea controlului judecătoresc asupra tabelului definitiv al creanțelor;

- observând retrospectiva evenimentelor ce s-au petrecut din anul 2013 și până în prezent, apărarea a indicat că cu suportul organului de urmărire penală Tudos Viorica și-a restituit în proprietate propriul său aport la contractul de investiție din 19.11.2013 și anume automobilul Mercedes ML320 CDI, cu n/î XXXXXXXX, iar în rezultatul încheierii instanței de insolvență din 14.12.2018, a contractului în litigiu și a dispoziției de încasare nr. 37 din 24.04.2015 anexate la dosar (f.d.207-208), Tudos Veronica va putea obține cu ușurință și creanța garantată în valoare de 23122 euro fără careva investiții suplimentare, adică pe gratis partea vătămată va obține și un apartament la preț preferențial;

- totodată, partea vătămată mai solicită de la Cotelea Veronica diferența de valoare în mărime de 11000 euro între prețul aceluiași automobil în anul 2013 și anul 2018, deși potrivit recipisei eliberate lui OUP Ermicioi Mihail din 17.08.2017, Tudos Viorica nu avea pretenții față de starea automobilului;

- raportul de evaluare prezentat de partea adversă, a fost întocmit contrar rigorilor procesual-penale și anume cu ignorarea principiului nemijlocirii, fără acordarea posibilității de a pune apărării întrebări specialistului (evaluatorului) și cu omiterea faptului de preîntâmpinare a acestuia pentru concluzia falsă, așa cum se cere în cadrul procesului penal;

- în pofida celor enunțate de apărare, instanța de fond s-a axat exclusiv pe rațiunile juridice ce s-au produs cu automobilul Mercedes ML320 CDI, cu n/î XXXXXXXX, când acesta, conform prevederilor contractuale deja nu se afla în proprietatea beneficiarului Tudos Viorica și ultima putea pretinde la acest bun decât doar în cazul în care ar fi cerut rezilierea contractului de investiție în

spațiu locativ;

- nici o prevedere contractuală sau legală nu a prevăzut comportamentul ulterior, al executorului, fie al persoanei ce administra bunul ce i-a revenit în folosință și dispoziție;

- totodată, nici o normă nu a prevăzut obligativitatea punerii imediate automobilului la balanța executorului - persoanei juridice. Această opțiune putea fi decisă de administrator unipersonal, în limitele împuternicirilor stabilite, iar administrația SRL „Imobiliare Corporation” a decis în timpul potrivit cum ar fi mai bine pentru executor să dispună de bunurile sale;

- prima instanță și-a motivat decizia privind constatarea faptei de escrocherie prin existența înșelăciunii și a abuzului de încredere, fără a clarifica care date din contract sau procura au avut un conținut înșelător, inter alia, nici înșelăciunea și nici abuzul de încredere nu au constituit elemente ale acuzației penale, iar instanța și-a contrazis propria sa apreciere statuând că conform deciziei Curții Constituționale la examinarea sesizării nr.152g/2018 noțiunea de înșelăciune și abuz de încredere este o formulă ce este interpretată extensiv defavorabil;

- prima instanță a apreciat ordonanța din 28.11.2018, emisă conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, drept detaliere a laturii obiective a infracțiunii și pe cale de consecință a constatat că nu au fost încălcate careva drepturi sau libertăți ale inculpatei. Această apreciere asupra recalificării faptelor conform modificărilor legislative în art. 190 Cod penal s-a făcut printr-o modalitate extensiv-defavorabilă și potrivit art. 10 alin. (2) Cod penal, nu putea să se răsfrângă retroactiv asupra unor situații care s-au produs anterior adoptării legii;

- prima instanță a soluționat inechitabil cererea înaintată de apărare, apreciind noua acuzație ca fiind o detaliere a actului de acuzare și nu drept o nouă acuzație în baza unei legi ce nu a existat la momentul comiterii faptei;

- în cadrul judecării cauzei apărarea a invocat ilegalitatea procedurii de transmitere de către organul de urmărire penală a automobilului Mercedes ML320 CDI, cu n/î XXXXXXXX pentru păstrare părții vătămate Tudos Viorica, or acest automobil a fost transmis pentru păstrare la parcare de pe str. Otovasca 19A mun. Chișinău,

- contrar prevederilor art. 159 alin. (7) Cod de procedură penală, la 17.08.2017 ofițerul de urmărire penală Ermicioi Mihail a luat corpul delict de la parcare unde se păstra și l-a adus pe teritoriul Oficiului de înregistrare și înmatriculare auto, unde a impus-o pe Cotelea Veronica să semneze un contract de vânzare-cumpărare fictiv asupra automobilului indicat în beneficiul cumpărătorului Tudos Viorica, contra sumei de 10000 lei;

- faptele invocate se confirmă prin declarațiile părții vătămate Tudos Viorica din 06.02.2019, declarațiile martorului Burduja Irina din 01.03.2018, recipisa emisă de Burduja Irina și declarațiile inculpatei Cotelea Veronica, or

aceste proceduri juridice asupra automobilului s-au efectuat cu participarea organului de urmărire penală și aveau drept scop „restituirea prejudiciului cauzat prin infracțiune”. Astfel Burduja Irina fiind reprezentată prin procură de Cotelea Veronica, a fost deposedată de propriul automobil pe care anterior l-a procurat în mod legal cu doi ani în urmă, iar prețul integral acestui automobil a fost perceput la 24.04.2015 de contabilitatea “Immobiliare Corporation” SRL, ceea ce se confirmă prin actele contabile corespunzătoare;

- aspectul abordat în cerere cu privire la procedura de trecere a proprietarului asupra corpului delict a fost trecut sub tăcere și ignorat de către instanța de fond, deși a fost invocat printr-o cerere separată de către apărare.

3.2 Avocatul Cernolev Ion în numele inculpatei Cotelea Veronica, prin apelul suplimentar declarat a solicitat casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi decizii prin care Cotelea Veronica să fie achitată conform dispozițiilor art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cererii de apel nominalizate, s-au invocat următoarele motive:

- prima instanță a încadrat acțiunile în baza legii penale noi, în vigoare din 17.08.2018, art. 190 Cod penal fiind modificat prin Legea pentru modificarea unor acte legislative nr. 179 din 26.07 2018, în temeiul căreia „înșelăciune sau abuz de încredere” au fost substituite cu textul „inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”;

- pe de altă parte faptele reținute de instanța de fond au avut loc la 19 noiembrie 2013, când Cotelea Veronica activând în calitate de administrator al SRL „Immobiliare Corporation”, a încheiat cu Tudos Viorica contractul autentificat notarial cu nr. 9367, cu privire la investirea în construcția imobilului;

- la adoptarea sentinței prima instanță a neglijat prevederile art. 385 pct. 3 Cod de procedură penală și art. 8 Cod penal, în partea motivată nu a clarificat care sunt elementele laturii obiective a componenței de infracțiune incriminate inculpatei, fie acțiunile de dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere sau dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului și părților, actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari;

- prima instanță nu a indicat și nu a motivat care sunt faptele concrete de

inducerea în eroare a părții vătămate Tudos Viorica prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului și părților, precum și care este actul juridic nul sau anulabil, or contractul de vânzare-cumpărare din 19.11.2013, autentificat notarial cu nr. 9367, cu privire la investirea în construcția imobilului, nu este unul nul sau anulabil, la moment produce efecte juridice, în temeiul căruia părții vătămate Tudos Viorica i-a fost admisă contestația prin încheierea din 14.12.2018. La fel nu este nulă nici anulabilă procura nr. 9368 din 19.11.2013 autentificată notarial eliberată de partea vătămată Tudos Viorica;

- potrivit materialelor dosarului debitorul „Imobiliare Corporation” SRL se află în procedură de restructurare;

- partea vătămată Tudos Viorica în temeiul încheierii din 14.12.2018, de validare în calitate de creditor, păstrează dreptul de a și recunoaște în cadrul unui proces pendinte în temeiul contractului vânzare-cumpărare din 19.11.2013, autentificat notarial cu nr. 9367, cu privire la investirea în construcția imobilului, care este înregistrat în Registrul Bunurilor Imobile de a căpăta în proprietate apartamentul cu nr. XX, cu două odăi, cu suprafața totală de 72,65 m², etajul 3, conform planului general al proiectului din mun. Chișinău, str. X.Xxxx xxX/X-x, numărul cadastral 0100424.545.01.014;

- partea vătămată, Tudos Viorica a redobândit încă la faza de urmărire penală, în proprietate automobilul de marcă MERCEDES ML320 CDI, dar nu a reziliat și nici nu a solicitat anularea contractului vânzare-cumpărare din 19.11.2013;

- atrage atenția că anterior în baza plângerii părții vătămate Tudos Viorica ofițerul de urmărire penală din cadrul SUP a IP Buiucani, Mihail Ermicioi, prin ordonanța din 04.08.2017, a dispus ridicarea automobilului de marcă MERCEDES ML320 CDI și aplicarea sechestrului;

- la data de 07.08.2017, ofițerul de urmărire penală din cadrul SUP a IP Buiucani, Mihail Ermicioi, emite ordonanța de recunoaștere automobilul de marcă MERCEDES ML320 CDI, în calitate de corp delict;

- tot ofițerul de urmărire penală din cadrul SUP a IP Buiucani, Mihail Ermicioi, la data de 17.08.2017 prezintă automobilul de marcă MERCEDES ML320 CDI, pe care anterior l-a recunoscut în calitate de corp delict și a aplicat sechestrul, la SÎT nr. 10 Chișinău, pentru a face posibil încheierea contractului de vânzare cumpărare dintre Tudos Viorica, Burduja Irina și Cotelea Veronica în calitate de vânzător;

- contrar dispozițiilor art. 161 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, ofițerul de urmărire penală din cadrul SUP a IP Buiucani, Mihail Ermicioi, la data de 17.08.2017 emite ordonanța de restituire a corpului delict către proprietar, prin care în lipsa încuviințării procurorului de caz transmite corpul delict automobilul de marcă MERCEDES ML320 CDI către Tudos Viorica, care a prezentat o cerere, la care a anexat certificatul de înmatriculare provizorie tot

din data de 17.08.2017;

- consideră că prin acțiunile indicate, se confirmă că OUP s-a preocupat de deposedarea automobilului, prin ridicarea automobilului de marcă MERCEDES ML320 CDI de la Cotelea Veronica și transmiterea acestuia către partea vătămată Tudos Viorica, transformându-se în reprezentatul acestuia;

- nici procurorul prin actul de învinuire, nici instanța de judecată prin sentința din 18.04.2019 nu au elucidat și nu au indicat care manopere frauduloase care au fost utilizate de Cotelea Veronica față de partea vătămată Tudos Viorica, pentru a o determina la încheierea contractului de vânzare-cumpărare din 19.11.2013 autentificat notarial cu nr. 9367, cu privire la investirea în construcția imobilului;

- toate acuzațiile se rezumă la faptul că după intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul ÎM „Imobiliare Corporation” SRL partea vătămată nu ar fi fost validată ca creditor la suma de 23122 euro, fără însă să fie prezentată în acest sens o careva probă concludentă, pertinentă, utilă. Iar răspunsul administratorului de insolabilitate prin care părții vătămate Tudos Viorica nu i-a fost admisă cererea de validare a creanței în mărime de 23122 Euro față de ÎM „Imobiliare Corporation” SRL nu este unul definitiv și irevocabil;

- prin urmare, atât la data depunerii plângerii de către Tudos Viorica, cât și la data pronunțării sentinței din 18.04.2019 nu a existat nici o încheiere irevocabilă a instanței de insolabilitate, prin care contestația depusă de pretinsa parte vătămată, privind admiterea cererii de validare a creanței în mărime de 23 122 euro să fi fost respinsă;

- potrivit punct. 25 din Decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate a sesizării nr. 152g/2018 se explică că totuși, escrocheria, așa cum este reglementată în articolul 190 alin. (1) Cod penal, prezintă similitudini cu instituția dolului civil, care presupune, de asemenea, o inducere în eroare. Diferența constă în faptul că, în cazul escrocheriei, autorul urmărește obținerea unui profit în dauna patrimoniului altei persoane, iar nu simpla viciere a consimțământului pentru a determina o persoană să încheie un act juridic;

- inducerea în eroare se exprimă în amăgire, în surprinderea încrederii unei persoane care are în deținere un bun. De asemenea, prin „inducere în eroare” se înțelege „înșelarea unei persoane prin crearea unei imagini false asupra realității, prin prezentarea denaturată a realității”. Prin prisma circumstanțelor expuse supra, se atestă că a fost exclusă posibilitatea comiterii infracțiunii de escrocherie prin abuz de încredere. Astfel, eventuala reținere la caz a elementului „abuz de încredere”, după modificările operate prin Legea nr. 179/2018, ar reprezenta o încălcare a prevederilor art. 7 și 14 din Convenția Europeană fiindcă, prin legea nominalizată, a avut loc de criminalizarea formei de escrocherie manifestată prin abuz de încredere;

- menționează, prevederile Deciziei Curții Constituționale nr. 126 din

15.11.2018, care indică asupra faptului că, „...deși ține de competența instanțelor de judecată să interpreteze și să clarifice normele legale, acestea nu sunt îndreptățite să recurgă la o interpretare extensivă defavorabilă a legii penale”. Menținerea elementului abuz de încredere, la prezenta speță este contrară prevederilor art. 22 din Constituția Republicii Moldova, ce reglementează neretroactivitatea legii. Prin urmare, prin prisma celor reținute supra urmează a fi exclus ca semn al laturii obiective „abuzul de încredere” la prezenta cauză, dar care a fost reținut de prima instanță;

- prin intermediul înșelăciunii făptuitorul trebuie să exercite o influență psihică asupra conștiinței și voinței victimei, care să o determine de a ceda bunurile făptuitorului. Din materialele cauzei penale, se atestă că partea vătămată Tudos Viorica, până la momentul încheierii contractului de investiție nu se cunoștea cu Cotelea Veronica, iar careva acțiuni de influență asupra acesteia din partea inculpatei nu au fost atestate;

- conform infracțiunii incriminate, inculpatei Cotelea Veronica i se invocă elementul înșelăciune, ori acest element trebuie să aibă forma de inducere în eroare. Astfel, se reține că inducerea în eroare implică nu doar profitarea de eroarea victimei. Această condiție este necesară, dar nu și suficientă. O altă condiție, care conferă suficiență conceptului de inducere în eroare este ca făptuitorul însuși să provoace eroarea victimei. Eroarea victimei Tudos Viorica generată de către inculpata Cotelea Veronica, la încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr. 9367 din 19.11.2013, cu privire la investirea în construcția imobilului, se constată că este lipsă. Faptul că automobilul de marcă MERCEDES ML320 CD1, nu a trecut imediat în proprietatea ÎM „Imobiliare Corporation” SRL, după cum este indicat în punctul 4.1 din contractul de vânzare-cumpărare din 19.11.2013 autentificat notarial cu nr. 9367, cu privire la investirea în construcția imobilului, nu afectează drepturile părții vătămate, ori aceasta în schimbul automobilului a primit contraprestația - dreptul de proprietate asupra bunului viitor apartamentul cu nr. 14, cu două odăi, cu suprafața totală de 72,65 m², etajul 3, conform planului general al proiectului din mun. Chișinău, str. X.Xxxx xxX/X-x, numărul cadastral

- potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 28.11.2018 prin care a avut loc modificarea învinuirii înaintate în ședința de judecată se menționează că la 24.04.2015, acționând cu intenție directă în vederea realizării scopului infracțional, prin inducerea în eroare a persoanei, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința calității substanțiale a obiectului, contrar obligațiilor asumate, Cotelea Veronica, administrator al SRL „Imobiliare Corporation”, în temeiul procurii nr. 9368, și în baza contractului de vânzare - cumpărare din 24.04.2015, a înstrăinat automobilul de model Mercedes ML320 CD1, cu n î XXXXXXXX, cel. Burduja bina, astfel, însușind ilicit costul bunului mobil, valoarea acestuia nefiind trecută la balanța și în contabilitatea SRL „Imobiliare Corporation,, cauzând părții vătămate Tudos Viorica, o daună

în proporții deosebit de mari;

- a menționat că, IM „Imobiliare Corporation” SRL, a primit în patrimoniu suma de 461 779,53 lei, fapt confirmat prin Chitanța la dispoziția de încasare din 24.04.2015 și Dispoziția de încasare nr. 37 prin care de la Cotelea Veronica s-a încasat în folosul persoanei juridice suma sus menționată. Aceste acte contabile au fost semnate de contabilă de ÎM „Imobiliare Corporation” SRL și ștampilate cu ștampila întreprinderii;

- primirea banilor este confirmată printr-o chitanța semnată de contabilul-șef sau de o altă persoană împuternicită de acesta, certificată de ștampila casierului sau imprimanta aparatului de casă. Potrivit Formularului interdepartamental tipizat Aprobabil prin hotărârea Departament Statistică al Republicii Moldova nr. 08 din 12.04.1995, prevede că dispoziția de încasare este un formular tipizat reglementat pentru încasări în cont conform prevederilor legale;

- de asemenea, dispoziția de încasare servește ca document justificativ de înregistrare în registrul de casă, în borderoul cumulativ și în contabilitate potrivit dispozițiilor legale. În ceea ce privește răspunsul inspectoratului fiscal că SRL „Imobiliare Corporation” potrivit căruia Serviciul Fiscal de Stat a stabilit neprezentarea la prima cerere a documentelor de evidență, dărilor de seamă fiscale și altor documente și informații privind desfășurarea activității de întreprinzător necesare pentru efectuarea controlului fiscal, precum și lipsa totală a evidenței contabile pentru perioada 01.01.2013 - 28.02.2017, acesta nu este un temei pentru atragerea la răspundere penale pentru comiterea infracțiunii de escrocherie. Ori neprezentarea documentelor de evidență, dărilor de seamă fiscale atragere la răspundere fiscală sau contravențională. De către acuzare nu au fost prezentate careva probe care să confirme sancționarea lui Cotelea Veronica pentru neprezentarea documentelor de evidență, dărilor de seamă fiscale. Potrivit foaie din Registrul de casă din data de 24.04.2015 IM „Imobiliare Corporation” SRL, a primit în patrimoniu pe lângă suma de 461 779,53 lei, din contul vânzării automobilului, dar și suma de 214 832 lei de cet. Storirici Igor în temeiul contractului de investiție nr. 3717 din 24.04.2015. Suma 214 832 lei primită de la cet. Storirici Igor la fel nu este reținută în răspunsul inspectoratului fiscal, care indică că pentru perioada anului 2015 potrivit Declarației cu privire la impozitul pe venit (Forma VEN12), suma venitului obținut în această perioadă este zero;

- informația prezentată de Serviciul Fiscal de Stat este una incompletă. Respectiv învinuirea formulată că banii obținuți în urma vânzării automobilului prin contractului de vânzare-cumpărare din 24.04.2015, nu ar fi fost trecuți la balanța și în contabilitatea SRL „Imobiliare Corporation” este una neîntemeiată;

- prima instanță nici nu a dat nici o apreciere chitanței la dispoziția de încasare din 24 aprilie 2015 (f.d.207 vol.1) și dispoziția de încasare nr. 37, ceea

ce reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil prin nemotivarea hotărârii adoptate contrar art. 6 alin. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, care prevede următoarele în partea sa relevantă: „Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî (...) asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penată îndreptate împotriva sa (...)”;

- din conținutul actului de învinuire nu este clar care este fapta mincinoasă prezentată ca adevărată de Cotelea Veronica în privința calității substanțiale ale obiectului actului juridic civil. Care este totuși actul juridic nul sau anulabil în cazul din speță la care se referă procurorul în ordonanța de punere sub învinuire care anume bunuri, care nu îi aparțin lui Cotelea Veronica au fost dobândite de aceasta în urma încheierii contractului autentificat notarial, cu privire la investirea în construcția imobilului, dintre ÎM „Immobiliare Corporation” SRL și Tudos Viorica;

- automobilul de model Mercedes ML320 CD1 a fost vândut cet. Burduja Irina iar suma de 461 779,53 lei, prin chitanța la dispoziția de încasare din 24.04.2015 și dispoziția de încasare nr. 37 a fost transferată în balanța ÎM „Immobiliare Corporation” SRL, care este legătura causală între netrecerea la balanța și în contabilitatea SRL a mijloacelor obținute în urma vânzării automobilului și cauzarea prejudiciului părții vătămate Tudos Viorica. Or, patrimoniul părții vătămate Tudos Viorica este unul distinct față de patrimoniul ÎM „Immobiliare Corporation” SRL. Iar, Tudos Viorica în schimbul automobilului de model Mercedes ML320 CDI, cu n/î XXXXXXXX a obținut dreptul de proprietate asupra bunului viitor apartamentului nr. XX, cu două odăi, cu suprafața totală de 72,65 m², etajul 3, eventual netransferarea banilor obținuți din vânzarea automobilului la balanța și în contabilitatea SRL „Immobiliare Corporation”, ar cauza un prejudiciu persoanei juridice, dar nicidecum persoanei fizice Tudos Viorica;

- partea vătămată Tudos Viorica nu are dreptul să pretindă concomitent la automobil, atâta timp cât este valabil contractul de vânzare-cumpărare nr. 9367 din 19.11.2013 și nu a fost reziliat sau anulat. Cu toate acestea la momentul de față, Tudos Viorica deține dreptul de proprietate asupra automobilului, la materiale cauzei fiind anexat certificatul de înmatriculare provizorie pe numele acesteia precum și dreptul de proprietate asupra bunului viitor apartamentului cu nr. 14, cu două odăi, cu suprafața totală de 72,65 m², etajul 3, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 9367 din 19.11.2013, a cărui drept de proprietate este grevat în registrul bunurilor imobile;

- în cazul neexecutării obligațiilor asumate de ÎM „Immobiliare Corporation” SRL, privând darea în exploatare în termenul stabilit a apartamentului cu nr. 14, partea vătămată Tudos Viorica putea și urma să înainteze o acțiune de rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare nr. 9367

din 19.11.2013 cu repunerea părților în poziția inițială lucru pe care până la moment nu l-a făcut;

- pretențiile părții vătămată Tudos Viorica de a încasa de la Cotelea Veronica a contraprestației din contractul de vânzare-cumpărare nr. 9367 din 19.11.2013, sunt absolut ilegale și contravin dispozițiilor art. 68 alin. (2) Cod Civil;

- potrivit descriptivului sentinței prima instanță nu a apreciat fiecare probă separat, în special instanța a reprodus declarațiile părții vătămate, precum și plângerea acesteia, ale martorilor fără a le analiza din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, neindicând motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării;

- pronunțând o sentință de condamnare în privința inculpatei Cotelea Veronica, instanța nu a analizat și nu a indicat care probe concrete confirmă vina inculpatei în comiterea infracțiunilor încriminate, operând cu noțiuni abstracte precum că partea vătămată și martorii menționați au depus declarații cu privire la constatarea faptei prejudiciale, identificarea făptuitorului, și nu au fost stabilite careva împrejurări pentru a da apreciere critică depozițiilor martorilor, odată ce nu a fost dovedită existența a careva relații ostile între inculpata martori. ”

- prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, fapt ce contravine obligativității motivării hotărârii judecătorești, care reprezintă o condiție obligatorie a procesului echitabil, exigență prevăzută de Convenția Europeană a Drepturilor Omului (art. 6 paragraf 1);

- la baza adoptării sentinței de condamnare instanța de fond menționează în calitate de probă directă ce demonstrează vinovăția inculpatei Cotelea Veronica, plângerea lui Tudos Viorica, conform căreia menționează că a depus o cerere de validare a creanțelor;

- prima instanță indică că nu a depistat careva divergente esențiale între declarațiile părții vătămate și a martorilor, ele fiind în concordantă cu circumstanțele de fapt ale cauzei, fiind veridice și consecvente pe tot parcursul procesului penal;

- conform depozițiilor date în ședința de judecată, partea vătămată Tudos Viorica, la întrebarea procurorului indică că ” inițiativa de a încheia procura a fost a lui Cotelea Veronica care urma să treacă automobilul în proprietatea întreprinderii. Nu cunosc cu ce s-a finisat procedura de insolvență, creanțele mele în calitate de creditor au fost respinse. Pe doamna Burduja Irina nu o cunoaște și în ce relații se află cu Cotelea Veronica de asemenea nu cunoaște. Cu Cotelea Veronica nu a discutat care au fost motivele de ce a fost trecut automobilul la balanța întreprinderii.”;

- la întrebările de concretizare adresate de avocatul Verebceanu Sergiu, partea vătămată Tudos Viorica a declarat "Nu pot să cunosc dacă în momentul încheierii contractului Cotelea Veronica avea intenția de înșelăciune. Nu cunosc despre alte cazuri similare. Cu careva acțiuni civile nu m-am adresat față de Cotelea Veronica sau „Immobiliare Corporation” SRL. Personal am citit procura încheiată la notar în momentul semnării. Era o procură generală cu drepturi depline de a trece automobilul în posesia și proprietatea întreprinderii..." Aceste depoziții vin în contradicție cu probele anexate de partea apărării și anume cererea de validarea creanțelor depusă la 28.04.2017, de partea vătămată Tudos Viorica. Prin încheierea din 14.12.2018 s-a admis contestația depusă de creditorul Tudos Viorica, fiind explicat lui Tudos Viorica dreptul de a solicita intentarea unui proces separat de confirmare a creanței în sumă de 23 122 euro împotriva patrimoniului debitorului ÎM „Immobiliare Corporation” SRL în proces de insolvență;

- în opinia sa aceste două probe confirmă că partea vătămată Tudos Viorica a depus declarații false fiind sub jurământ în cadrul audierii din 14.11.2017, fapt pe care instanța de judecată l-a trecut cu vederea;

- declarațiile martorului Buligac Serghei confirmă declarațiile inculpatei Cotelea Veronica că automobilul a fost folosit ca gaj în interesele ÎM „Immobiliare Corporation” SRL pentru procurarea materialelor de construcție în vederea ridicării blocului de locuit, dar nu folosiți în interes personal după cum indică instanța de judecată;

- fiind audiat în ședința de judecată martorul Burduja Irina, a confirmat declarațiile depuse de Cotelea Veronica, confirmând restituirea către partea vătămată a automobilului, în baza unui contract de vânzare-cumpărare din 17.08.2017, semnat între Burduja Irina și Tudos Viorica;

- semnând contractul de vânzare cumpărare din 17.08.2017 a automobilului cu Burduja Irina, partea vătămată a recunoscut valabilitatea tuturor tranzacțiilor civile anterioare în baza cărora Burduja Irina a dobândit dreptul de proprietate asupra automobilului, inclusiv a procurii nr. 9368 din 19.11.2013 eliberată de aceasta pe numele Cotelea Veronica precum și a contractului de vânzare-cumpărare nr. 9367 din 19.11.2013, cu privire la investirea în construcția imobilului;

- partea vătămată Tudos Viorica prin acțiunea civilă concretizată a solicitat încasarea sumei de 11000 euro, rezultată din devalorizare și uzura automobilului față de valoarea acestuia din anul 2013, dar nu a venit cu nici o acțiune privind recunoașterea nulității actului juridic, la fel și prima instanță nu a reflectat în sentința sa existența unor temeieri de nulitate a cărorva acte civile. Pe de altă parte Tudos Viorica solicită aceeași sumă de 23122 euro care rezultă tot din contractul de vânzare-cumpărare nr. 9367 din 19 noiembrie 2013 deja de la IM „Immobiliare Corporation” SRL, fapt confirmat prin Cererea de validarea creanțelor depusă la 28.04.2017.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2021, a fost admis apelul declarat de către avocatul Cernicov Andrei și apelul suplimentar al avocatului Cernolev Ion, în interesele inculpatei, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cotelea Veronica a fost achitată pe învinuirea adusă în baza art.190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea civilă depusă de Tudos Viorica prin care se solicită încasarea de la Cotelea Veronica în beneficiul său a prejudiciului material contravaloarea devalorizării automobilului și uzurii acestuia și cheltuieli suportate pentru păstrarea la parcare a auto a automobilului pe parcursul urmăririi penale și înmatricularea automobilului pe numele acesteia.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

4.1 Instanța de apel urmare a examinării probatoriului administrat și a argumentelor invocate a reținut că, norma art. 190 Cod penal, prin Legea nr. 179 din 26.07.2018, publicată în MO la data de 17.08.2018, a suferit modificări, iar instanța de fond a încadrat acțiunile în baza legii penale noi, în vigoare din 17.08.2018, art. 190 Cod penal fiind modificat prin Legea pentru modificarea unor acte legislative nr. 179 din 26.07 2018, în temeiul căreia „înșelăciune sau abuz de încredere” au fost substituite cu textul „inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”.

Totodată faptele reținute de prima instanță au avut loc, la 19 noiembrie 2013, când Cotelea Veronica activând în calitate de administrator al SRL „Imobiliare Corporation”, a încheiat cu Tudos Viorica contractul autentificat notarial cu nr. 9367, cu privire la investirea în construcția imobilului.

Instanța de apel a atestat că, prima instanță la adoptarea sentinței din 18 aprilie 2019 a neglijat prevederile art. 385 alin. 1) p. 3) CPP care prevăd că, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea. S-a indicat că, nu este clar care sunt elementele laturii obiective a componenței de infracțiune incriminate inculpatei Cotelea Veronica, fie acțiunile de dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere sau dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului și părților, actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este

determinată de comportamentul dolosiv sau viclean, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari.

În continuare a constatat că, prima instanță la adoptarea sentinței din 18 aprilie 2019, în privința lui Cotelea Veronica nu a indicat și nu a motivat care sunt faptele concrete de inducerea în eroare a părții vătămate Tudos Viorica, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului și părților, precum și care este actul juridic nul sau anulabil. Or, s-a reținut că din materialele cauzei penale, contractul de vânzare-cumpărare din 19 noiembrie 2013, autentificat notarial cu nr. 9367, cu privire la investirea în construcția imobilului, nu este unul nul sau anulabil, ba din contra la moment produce efecte juridice, în temeiul căruia părții vătămate Tudos Viorica i-a fost admisă contestația depusă împotriva tabelului definitiv al creanțelor întocmit în cadrul procesului de insolvență a debitorului ÎM „Imobiliare Corporation” SRL prin încheierea Judecătoriai Chișinău (sediul Centru) din 14 decembrie 2018 (f.d.58 Vol.2)

La fel a reținut că, potrivit încheierii judecătorești menționate supra a fost explicat lui Tudos Viorica despre dreptul de a solicita intentarea unui proces separat de confirmare a creanței în sumă de 23 122 euro împotriva patrimoniului debitorului ÎM „Imobiliare Corporation” SRL în proces de insolvență. Și a constatat că, nu este nulă și nici anulabilă procura nr. 9368 din 19.11.2013 autentificată notarial eliberată de partea vătămată Tudos Viorica. Iar, potrivit materialelor dosarului, debitorul IM „Imobiliare Corporation” SRL se află în procedură de restructurare.

În acest contextul dat, instanța de apel a reiterat că, partea vătămată Tudos Viorica în temeiul încheierii judecătorești din 14 decembrie 2018, de validare a creanței în calitate de creditor, păstrează dreptul de a-și recunoaște în cadrul unui proces pendinte în temeiul contractului vânzare-cumpărare din 19 noiembrie 2013, autentificat notarial cu nr. 9367, cu privire la investirea în construcția imobilului, care este înregistrat în Registrul Bunurilor Imobile, de a căpăta în proprietate apartamentul cu nr. XX, cu două odăi, cu suprafața totală de 72,65 m², etajul 3, conform planului general al proiectului din mun. Chișinău, str. X.Xxxx xxX/X-x, numărul cadastral

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a notat că, prima instanță la adoptarea sentinței din 18 aprilie 2019, a ignorat în totalitate faptul că aplicarea articolului 190 Cod penal este condiționată de existența unui act juridic lovit de nulitate, încheiat prin vicierea consimțământului părții vătămate. Iar, la cazul dedus judecății, partea vătămată, Tudos Viorica a redobândit încă la faza de urmărire penală, în proprietate automobilul de marcă MERCEDES ML320 CDI, anul producerii 2008, caroseria XXXXXXXXXXXXX, motorul XXXXXXXXXXXXX, nu a reziliat și nici nu a solicitat anularea contractului vânzare-cumpărare din 19 noiembrie 2013.

În context, partea vătămată Tudos Viorica a redobândit dreptul de

proprietate asupra automobilului de marcă MERCEDES ML320 CDI în baza contractului de vânzare-cumpărare din 17 august 2017, încheiat în calitate de cumpărător și Burduja Irina și Cotelea Veronica în calitate de vânzător. Anterior în baza plângerii părții vătămate Tudos Viorica, ofițerul de urmărire penală din cadrul SUP a IP Buiucani Mihail Ermicioi, prin ordonanța din 4 august 2017, a dispus ridicarea automobilului de marcă MERCEDES ML320 CDI și aplicarea sechestrului. Iar, la data de 07 august 2017, ofițerul de urmărire penală din cadrul SUP a IP Buiucani, Mihail Ermicioi emite ordonanța de recunoaștere automobilul nominalizat, în calitate de corp delict. Tot ofițerul de urmărire penală, din cadrul SUP a IP Buiucani, Mihail Ermicioi la data de 17 august 2017, prezintă automobilul de marcă MERCEDES ML320 CDI, pe care anterior l-a recunoscut în calitate de corp delict și a aplicat sechestrul, la SÎT nr. 10 Chișinău, pentru a face posibil încheierea contractului de vânzare cumpărare dintre Tudos Viorica și Burduja Irina și Cotelea Veronica în calitate de vânzător. Tot ofițerul de urmărire penală din cadrul SUP a IP Buiucani, Ermicioi Mihail la data de 17 august 2017, emite ordonanța de restituire a corpului delict către proprietar, prin care transmite corpul delict automobilul de marcă MERCEDES ML320 CDI către Tudos Viorica, care a prezentat o cerere, la care a anexat certificatul de înmatriculare provizorie tot din data de 17 august 2017.

Reieșind din dispozițiile art.161 alin. (1) punct. 4 Cod de procedură penal, instanța de apel a constatat că, de către instanța de fond au fost ignorate circumstanțele enunțate supra și cererea formulată de avocatul A. Cernicov în interesele inculpatei privind nulitatea ordonanței emise de SUP a IP Buiucani Mihail Ermicioi la data de 17 august 2017, de restituire a corpului delict către proprietar.

Reiterând prevederile pct. 25 din Decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate a sesizării nr 152g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 190 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a constatat că: „Neexecutarea obligațiilor care derivă dintr-un contract încheiat nu poate fi calificată ca infracțiune de escrocherie dacă nu s-a stabilit, că sau folosit manopere frauduloase față de creditorul obligației până la și pentru încheierea contractului. La caz nici procurorul prin actul de învinuire, nici instanța de judecată prin sentința din 18 aprilie 2019 nu au elucidat și nu au indicat care totuși au fost acțiunile frauduloase care au fost utilizate de Cotelea Veronica față de partea vătămată Tudos Viorica, pentru a o determina la încheierea contractul de vânzare-cumpărare din 19 noiembrie 2013 autentificat notarial cu nr. 9367, cu privire la investirea în construcția imobilului.

Instanța de apel a constatat că, toate acuzațiile se rezumă la faptul că după intentarea procesului de insolvență față de debitorul ÎM „Imobiliare Corporation” SRL partea vătămată nu ar fi fost validată ca creditor la suma de 23 122 Euro, fără însă să fie prezentată în acest sens o careva probă admisibilă,

concludentă și pertinentă, reținând astfel, că răspunsul administratorului de insolabilitate prin care părții vătămate Tudos Viorica nu i-a fost admisă cererea de validare a creanței în mărime de 23 122 Euro față de ÎM „Imobiliare Corporation” SRL nu este unul definitiv și irevocabil.

În context a reținut și faptul, că potrivit obiecțiilor administratorului insolabilității, formulate față de creanțele creditorilor acceptate parțial sau neacceptate în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului s-a stabilit, că mai multe creanțe a persoanelor nu au fost validate, majoritatea din motivul neprezentării documentelor confirmative de achitare a mijloacelor bănești, făcându-se trimitere la Legea insolabilității.

Reieșind din prevederile legale enunțate, instanța de apel a reținut că, atât la data depunerii plângerii de către partea vătămată Tudos Viorica, cât și la data pronunțării sentinței din 18 aprilie 2019, nu a existat nici o încheiere irevocabilă a instanței de insolabilitate, prin care contestația depusă de parte vătămată, privind admiterea cererii de validare a creanței în mărime de 23 122 Euro să fi fost respinsă. Astfel, la cazul dedus judecății nu există nici un prejudiciu al părții vătămate Tudos Viorica, ori refuzul administratorului de insolabilitate de validare a creanței în tabelul definitiv este unul contestabil, având prioritate încheierea irevocabilă a instanței de insolabilitate, astfel partea vătămată la caz nu a epuizat căile de adresare în instanța de judecată, care nicidecum nu poartă caracter penal.

La fel a reiterat că, pentru a exista componenta de infracțiune prevăzută de art. 190 Cod penal, care este una materială urmează în mod obligatoriu de stabilit survenirea prejudiciului pentru partea vătămată, cauzat prin acțiunile dolosive ale inculpatului a cărui patrimoniu se mărește proporțional pagubei cauzate victimei.

Menționând prevederile pct. 25 din Decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate a sesizării nr. 152g/2018, a explicat că, escrocheria, așa cum este reglementată în articolul 190 alin. (1), prezintă similitudini cu instituția dolului civil, care presupune, de asemenea, o inducere în eroare. Diferența constă în faptul că, în cazul escrocheriei, autorul urmărește obținerea unui profit în dauna patrimoniului altei persoane, iar nu simpla viciere a consimțământului pentru a determina o persoană să încheie un act juridic. Prin prisma circumstanțelor expuse supra, s-a atestat că a fost exclusă posibilitatea comiterii infracțiunii de escrocherie prin abuz de încredere. Astfel, eventuala reținere la caz a elementului „abuz de încredere”, după modificările operate prin Legea nr. 179/2018, ar reprezenta o încălcare a prevederilor articolelor 7 și 14 a Convenției Europene fiindcă, prin legea nominalizată, a avut loc de criminalizarea formei de escrocherie manifestată prin abuz de încredere. Menținerea elementului abuz de încredere, la prezenta speță este contrară prevederilor art. 22 din Constituția Republicii Moldova, ce reglementează neretroactivitatea legii. Prin urmare, prin prisma celor reținute supra urmează

a fi exclus ca semn al laturii obiective „abuzul de încredere” la prezenta cauză, dar care a fost reținut de prima instanță.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a constatat că partea vătămată Tudos Viorica, până la momentul încheierii contractului de investiție nu se cunoștea cu Cotelea Veronica, iar careva acțiuni de influență asupra acesteia din partea inculpatei nu au fost atestate. Conform infracțiunii incriminate, inculpatei Cotelea Veronica i se invocă elementul de înșelăciune, ori acest element trebuie să aibă forma de inducere în eroare. Or la caz eroarea victimei Tudos Viorica generată de către inculpata Cotelea Veronica, la încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr. 9367 din 19 noiembrie 2013, cu privire la investirea în construcția imobilului, nu a fost constatată.

La fel, a conchis că, deși automobilul de marcă MERCEDES ML320 CD1, nu a trecut imediat în proprietatea ÎM „Immobiliare Corporation” SRL, după cum este indicat în punctul 4.1 din contractul de vânzare-cumpărare din 19 noiembrie 2013 autentificat notarial cu nr. 9367, cu privire la investirea în construcția imobilului, acest fapt nu afectează drepturile părții vătămate, or aceasta în schimbul automobilului a primit contraprestația - dreptul de proprietate asupra bunului viitor apartamentul cu nr. 14, cu două odăi, cu suprafața totală de 72,65 m², etajul 3, conform planului general al proiectului din mun. Chișinău, str. X.Xxxx xxX/X-x, numărul cadastral

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 28 noiembrie 2018, prin care a avut loc modificarea învinuirii înaintate în ședința de judecată, se menționează că la 24 aprilie 2015, acționând cu intenție directă în vederea realizării scopului infracțional, prin inducerea în eroare a persoanei, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința calității substanțiale a obiectului, contrar obligațiilor asumate, Cotelea Veronica, administrator al SRL „Immobiliare Corporation”, în temeiul procurii nr. 9368, și în baza contractului de vânzare - cumpărare din 24.04.2015, a înstrăinat automobilul de model Mercedes ML320 CDÎ, cu n î XXXXXXX, cet. Burduja bina, astfel, însușind ilicit costul bunului mobil, valoarea acestuia nefiind trecută la balanța și în contabilitatea SRL „Immobiliare Corporation”, cauzând părții vătămate Tudos Viorica, o daună în proporții deosebit de mari.

În contextul expus, a constatat că, ÎM „Immobiliare Corporation” SRL, a primit în patrimoniu suma de 461 779,53 lei, fapt confirmat prin Chitanța la dispoziția de încasare din 24 aprilie 2015 (f.d.207 vol. I) și Dispoziția de încasare nr. 37 (f.d.208 vol. I) prin care de la Cotelea Veronica s-a încasat în folosul persoanei juridice suma sus menționată. Aceste acte contabile au fost semnate de contabilă ÎM „Immobiliare Corporation” SRL și ștampilate cu ștampila întreprinderii.

Instanța de apel a apreciat, referitor la răspunsul inspectoratului fiscal că SRL „Immobiliare Corporation” potrivit căruia Serviciul Fiscal de Stat a stabilit neprezentarea la prima cerere a documentelor de evidență, dărilor de seamă

fiscale și altor documente și informații privind desfășurarea activității de întreprinzător necesare pentru efectuarea controlului fiscal, precum și lipsa totală a evidenței contabile pentru perioada 01.01.2013 - 28.02.2017, că acesta nu este un temei pentru atragerea la răspundere penale pentru comiterea infracțiunii de escrocherie. Or, neprezentarea documentelor de evidență, dărilor de seamă fiscale atrage la răspundere fiscală sau contravențională.

De către acuzare nu au fost prezentate careva probe care să confirme sancționarea lui Cotelea Veronica pentru neprezentarea documentelor de evidență, dărilor de seamă fiscale. Potrivit filei din Registrul de casă din data de 24.04.2015 ÎM „Imobiliare Corporation” SRL, a primit în patrimoniu pe lângă suma de 461 779,53 lei, din contul vânzării automobilului, dar și suma de 214 832 lei de la cet. Sorici Igor în temeiul contractului de investiție nr.3717 din 24.04.2015. Suma de 214 832 lei primită de la Sorici Igor la fel nu este reținută în răspunsul inspectoratului fiscal, care indică că pentru perioada anului 2015 potrivit Declarației cu privire la impozitul pe venit (Forma VEN12), suma venitului obținut în această perioadă este zero /acte anexate la cererea de apel/.

Prin urmare informația prezentată de Serviciul Fiscal de Stat este una incompletă. Respectiv învinuirea formulată că banii obținuți în urma vânzării automobilului prin contractului de vânzare-cumpărare din 24.04.2015, nu ar fi fost trecuți la balanța și în contabilitatea SRL „Imobiliare Corporation” este una neîntemeiată. De altfel prima instanță nu a dat nici o apreciere chitanței la dispoziția de încasare din 24 aprilie 2015 (f.d.207 vol. I) și Dispoziția de încasare nr.37 (f.d.208 vol. I), ceea ce reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil prin nemotivarea hotărârii adoptate contrar art. 6 alin. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

A mai reținut instanța de apel că, în ordonanța de modificarea învinuirii din 28 noiembrie 2018 cât și în sentința din 19 aprilie 2019, nu este clar, care este fapta mincinoasă prezentată ca adevărată de Cotelea Veronica în privința calității substanțiale ale obiectului actului juridic civil, adică, Tudos Viorica credea că nu încheie un contractului de vânzare-cumpărare a unui bun viitor, dar un alt act juridic civil. În continuare procurorul utilizează sintagma „dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile, dorind și admitând în mod conștient, survenirea acestor urmări, a comis fapta prejudiciabilă, incriminată de legea penală”, care nici nu se regăsește în actuala componentă a art. 190 alin. (1) Cod penal în redacția Legii nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018.

În continuare a reiterat că, la caz nu a fost constatat care este totuși actul juridic nul sau anulabil în cazul din speță la care se referă procurorul în ordonanța de punere sub învinuire care anume bunuri, care nu îi aparțin lui Cotelea Veronica au fost dobândite de aceasta în urma încheierii contractului autentificat notarial, cu privire la investirea în construcția imobilului, dintre ÎM „Imobiliare Corporation” SRL și Tudos Viorica. Automobilul de model

Mercedes ML320 CD1, cu n/î XXXXXXXX a fost vândut cet. Burduja Irina iar suma de 461 779,53 lei, prin Chitanța la dispoziția de încasare din 24 aprilie 2015 / f.d.207 vol. I/ și Dispoziția de încasare nr.37 / f.d.208 vol. I/ a fost transferată în balanța ÎM „Immobiliare Corporation” SRL. Nu este clar care este legătura cauzală între netrecerea la balanța și în contabilitatea SRL „Immobiliare Corporation” a mijloacelor obținute în urma vânzării automobilului de model Mercedes ML320 CDI, cu n/î XXXXXXXX și cauzarea prejudiciului părții vătămate Tudos Viorica. Or, patrimoniul părții vătămate Tudos Viorica este unul distinct față de patrimoniul ÎM „Immobiliare Corporation” SRL. Iar, Tudos Viorica în schimbul automobilului de model Mercedes ML320 CDI, cu n/î XXXXXXXX a obținut dreptul de proprietate asupra bunului viitor apartamentului nr. XX, cu două odăi, cu suprafața totală de 72,65 m², etajul 3.

Prin urmare, a dedus că, eventual netransferarea banilor obținuți din vânzarea automobilului la balanța și în contabilitatea SRL „Immobiliare Corporation”, ar cauza un prejudiciu persoanei juridice, dar nicidecum persoanei fizice Tudos Viorica. Și a reținut că, deși contractul de vânzare-cumpărare nr. 9367 din 19 noiembrie 2013 nu a fost reziliat sau anulat, la momentul de față Tudos Viorica deține dreptul de proprietate asupra automobilului, la materiale cauzei fiind anexat certificatul de înmatriculare provizorie pe numele acesteia (f.d.171 vol. I), precum și dreptul asupra bunului viitor apartamentului cu nr. XX, cu două odăi, cu suprafața totală de 72,65 m², etajul 3, în baza contractul de vânzare-cumpărare nr. 9367 din 19 noiembrie 2013, a cărui drept de proprietate este grevat în registrul bunurilor imobile.

A considerat că, în cazul neexecutării obligațiilor asumate de ÎM „Immobiliare Corporation” SRL, partea vătămată Tudos Viorica putea și urma să înainteze o acțiune de rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare nr. 9367 din 19 noiembrie 2013 cu repunerea părților în poziția inițială, acțiuni care până la moment nu au fost efectuate. Iar pretențiile părții vătămată Tudos Viorica de a încasa de la Cotelea Veronica a contraprestației din contractul de vânzare-cumpărare nr. 9367 din 19 noiembrie 2013, sunt absolut ilegale și contravin dispozițiilor art. 68 alin. (2) Cod Civil.

Reieșind din cele enunțate, instanța de apel a considerat că, pronunțând o sentință de condamnare în privința inculpatei Cotelea Veronica, instanța de fond nu a analizat și nu a indicat care probe concrete confirmă vina inculpatei în comiterea infracțiunii încriminate, operând cu noțiuni abstracte precum că partea vătămată și martorii menționați au depus declarații cu privire la constatarea faptei prejudiciale, identificarea făptuitorului, și nu au fost stabilite careva împrejurări pentru a da apreciere critică depozițiilor martorilor, odată ce nu a fost dovedită existența a careva relații ostile între inculpată și martori.

La baza adoptării sentinței de condamnare prima instanță a apreciat în calitate de probă directă ce demonstrează vinovăția inculpatei Cotelea

Veronica, plângerea Vioricăi Tudos conform căreia ultima menționează, că a depus o cerere de validare a creanțelor. Această afirmație ale instanței de judecată vine în contradicție cu dispozițiile art. 94 alin. (4) Cod de procedură penală, care indică expres că plângerile depuse în cursul procesului și hotărârile procesuale adoptate nu constituie probe ale unor circumstanțe care au importanță în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului, că a fost depusă o plângere și a fost adoptată o hotărâre.

La fel a reținut că, conform depozițiilor date în, ședința de judecată de partea vătămată Tudos Viorica (f.d. 18-20 vol.2) la întrebarea procurorului indică că:” inițiativa de a încheia procura a fost a lui Cotelea Veronica care urma să treacă automobilul în proprietatea întreprinderii. Nu cunosc cu ce s-a finisat procedura de insolabilitate, creanțele mele în calitate de creditor au fost respinse. Pe doamna Burduja Irina nu o cunoaște și în ce relații se află cu Cotelea Veronica de asemenea nu cunoaște. Cu Cotelea Veronica nu a discutat care au fost motivele de ce a fost trecut automobilul la balanța întreprinderii,.. De asemenea, la întrebările de concretizare adresate de avocatul Sergiu Verebceanu, partea vătămată Tudos Viorica a declarat „Nu pot să cunosc dacă în momentul încheierii contractului Cotelea Veronica avea intenția de înșelăciune. Nu cunosc despre alte cazuri similare. Cu careva acțiuni civile nu m-am adresat față de Cotelea Veronica sau SRL Immobiliare. Personal am citit procura încheiată la notar în momentul semnării. Era o procură generală cu drepturi depline de a trece automobilul în posesia și proprietatea întreprinderii...”.

A constatat, că aceste depoziții ale părții vătămate vin în contradicție cu probele anexate de partea apărării și anume: cererea de validarea creanțelor depusă la 28.04.2017 (f.d.56-57 vol.2) de partea vătămată Tudos Viorica și încheierea judecătorească din 14 decembrie 2018 emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, (f.d.58 vol. II) prin care s-a admis contestația depusă de creditorul Tudos Viorica, fiind explicat Vioricăi Tudos dreptul de a solicita intentarea unui proces separat de confirmare a creanței în sumă de 23 122 euro împotriva patrimoniului debitorului ÎM „Immobiliare Corporation” SRL în proces de insolabilitate.

Instanța de apel a mai considerat că, prima instanță a ignorat și nu a dat nici o apreciere probelor prezentate de partea apărării și anume, chitanței la dispoziția de încasare din 24 aprilie 2015 (f.d.207 vol. I) și Dispoziției de încasare nr.37(f.d.208 vol. I) prin care se confirmă încasarea sumei de 461 779,53 lei de la Cotelea Veronica în folosul ÎM „Immobiliare Corporation” SRL în urma vânzării automobilului de model MERCEDES ML320 CDI. Iar, prin aceste probe se confirmă cu certitudine și declarațiile Veronicăi Cotelea date în ședința de judecată și la faza de urmărire penală precum, că aceasta nu a însușit nici automobilul de model „MERCEDES ML320 CDI,, și nici banii obținuți în urma vânzării acestuia.

Referitor la declarațiile martorului Morgos Galina, care a comunicat instanței de fond că, „cu inculpata Cotelea Veronica nu este cunoscută personal o cunoaște de din motiv că soțul Buligac Serghei lucra la întreprinderea ÎM Imobiliare Corporation” SRL în calitate de aprovizionator. La el s-a adresat Cotelea Veronica pentru a-i împrumuta niște bani pentru necesitățile întreprinderii, cu condiția că îi vor lăsa gaj în locul împrumutului, în gaj a fost pus un automobil de model Mercedes. Buligac Serghei i-a împrumutat suma de mai mult de 10 000 euro, suma exactă nu o ține minte și a gajat automobilul de model Mercedes, automobilul a fost înregistrat pe numele ei, din motiv că ea are cetățenia Republicii Moldova, iar soțul nu deține cetățenia Republicii Moldova. Bani au fost restituiți și ei au reîntors automobilul, a fost în posesia sa aproximativ jumătate de an”, instanța de apel a apreciat că declarațiile acestui martor confirmă declarațiile inculpatei Cotelea Veronica, precum că, automobilul „MERCEDES ML320 CDI,, a fost folosit ca gaj în interesele ÎM „Imobiliare Corporation” SRL pentru a procura materialele de construcție în vederea ridicării blocului de locuit.

Conform declarațiilor date în ședința de judecată de martorul Buligac Serghei, a comunicat că, este cunoscut cu inculpata, a activat în calitate de manager la ÎM „Imobiliare Corporation” SRL în perioada 2013-2016, cu partea vătămată Tudos Viorica nu este cunoscut. Inculpata Cotelea Veronica activa în calitate de administrator la ÎM „Imobiliare Corporation” SRL. Cu Morgos Galina este cunoscut, ea este concubina sa. Întreprinderea ÎM „Imobiliare Corporation” SRL avea nevoie de bani pentru a procura materiale de construcție, Cotelea Veronica i-a rugat să o ajute la procurarea materialelor de construcție, ca persoană fizică, era vorba de suma de 19 000 euro. S-a consultat cu soția și a căzut de acord de a împrumuta suma de 19 000 euro, dar a cerut ceva în gaj, din motiv că este domiciliat în Transnistria, a înregistrat automobilul pe numele concubinei sale Morgos Galina.... Cu banii împrumutați de ei în aceiași și în zilele următoare, se are în vedere ziua în care a fost încheiată convenția, au plecat împreună cu Cotelea Veronica și a procurat materiale de construcție, toți banii au fost cheltuiți pentru materiale de construcție. Se achita pentru materiale de construcție cu bani cheș și prin virament bancar.... ”;

A conchis că, declarațiile și acestui martor confirmă declarațiile inculpatei Cotelea Veronica că automobilul „MERCEDES ML320 CDI,, a fost folosit gaj în interesele ÎM „Imobiliare Corporation” SRL pentru a procura materialele de construcție în vederea ridicării blocului de locuit, dar nu folosiți în interes personal de către ultima după cum indică instanța de judecată.

Fiind audiată în ședința de judecată martorul Burduja Irina a confirmat declarațiile depuse de Cotelea Veronica precum că „în primăvara anului 2015 automobilul de model Mercedes ML 320, într-o discuție cu familia, Cotelea Veronica a spus că vrea să vândă un automobil proprietatea companiei,

respectiv împreună cu soțul, având această sumă de bani, a acceptat să procure acest automobil. În momentul când a achiziționat automobilul era înregistrat după întreprindere. Suma de 24 500 euro i-a transmis-o lui Cotelea Veronica, au fost bani cash. Cotelea Veronica nu i-a eliberat vreun careva act, precum că banii au fost depuși pe contul întreprinderii IM „Imobiliare Corporation” SRL. Concretizează că între ea și Cotelea Veronica a fost încheiat un contract de comodat. Nu își amintește cu exactitate, dacă a fost întocmit un contract de vânzare-cumpărare sau de comodat. După ce a intrat automobilul dat în proprietatea sa, el a fost gajat, a fost gajat de către ea, unei alte persoane, din motiv că Cotelea Veronica avea nevoie de o sumă de bani, respectiv a găsit o persoană de la care poate împrumuta această sumă, dar neavând nici un imobil în proprietatea sa, a rugat-o să pună ca gaj acest automobil, fiind în relații de rudenie și destul de bune, a acceptat să o ajute. Cotelea Veronica avea nevoie de bani ca administrator a întreprinderii IM „Imobiliare Corporation” SRL concretizează că în momentul de față nu cunoaște dacă ea deține vreo funcție la vreo companie, dar în perioada anului 2015 știe că deținea funcția de administrator la întreprinderea IM „Imobiliare Corporation” SRL.

Instanța de apel a conchis că prin declarațiile acestui martor se confirmă restituirea de către partea vătămată a automobilului Mercedes ML 320 în baza unui contract de vânzare-cumpărare din 17.08.2017 (f.d.172 vol. I) semnat între Burduja Irina și Tudos Viorica. Prin semnarea contractului de vânzare-cumpărare din 17.08.2017 a automobilului de model Mercedes ML 320, între Tudos Viorica și Burduja Irina, partea vătămată a recunoscut valabilitatea tuturor tranzacțiilor civile anterioare în baza cărora ultima a dobândit dreptul de proprietate asupra automobilului.

Însă, contrar acestui fapt, Tudos Viorica depune o acțiune civilă în cadrul procesului penal, prin care solicită doar încasarea de la Cotelea Veronica a deferenței de depreciere a valorii automobilului de model Mercedes ML 320 în mărime de 11000 euro, dar nu solicită și constatarea nulității procurii nr. 9368 din 19.11.2013 și a contractului de vânzare-cumpărare nr. 9367 din 19 noiembrie 2013.

Pe de altă parte Tudos Viorica solicită aceeași sumă de 23 122 euro care rezultă tot din contractul de vânzare-cumpărare nr. 9367 din 19 noiembrie 2013 deja de la IM „Imobiliare Corporation” SRL, fapt confirmat prin Cererea de validarea creanțelor depusă la 28.04.2017 (f.d.56-57 vol. II) de partea vătămată Tudos Viorica prin care solicită: Validarea creanței garantate de 23 122 euro deținute de creditorul Tudos Viorica față de patrimoniul debitorului ÎM „Imobiliare Corporation” SRL; Includerea în tabelul creanțelor al debitorului ÎM „Imobiliare Corporation” SRL a creanței garantate de 23 122 euro deținute de creditorul Tudos Viorica față de patrimoniul debitorului ÎM Imobiliare Corporation SRL.

În acest contextul expus, a reținut că, în prezent pe rolul instanțelor de

judecată se află două acțiuni depuse de aceeași persoană Tudos Viorica, prin care se revendică aceeași sumă de 23 122 euro, o dată de la Cotelea Veronica și a doua oară de la ÎM „Immobiliare Corporation” SRL, fapt care a fost ignorat atât de procuror în procesul instrumentării cauzei penale cât și de instanța de judecată care a pronunțat o sentință de condamnare.

Reieșind din cele enunțate supra, instanța de apel a constatat că în acțiunile lui Cotelea Veronica lipsește și latura subiectivă, deoarece acțiunile inculpatei n-au fost îndreptate în mod direct sau indirect la comiterea unei infracțiuni, în special a escrocheriei, respectiv nu a dobândit ilicit bani de la partea vătămată.

În final, instanța de apel a apreciat că relațiile apărute între Cotelea Veronica și Tudos Viorica poartă un caracter de ordin civil, care urmau a fi soluționate în instanța de drept civil.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, care invocând incidența pct. 6) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2021, cu menținerea sentinței primei instanțe fără modificări.

În motivarea recursului ordinar declarat a invocat următoarele argumente:

- probele denotă că inculpata Cotelea Veronica a comis infracțiunea imputată, iar acțiunile corect au fost încadrate în baza în baza art. 190 alin. (5) Cod penal;

- concluziile privind vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii date au fost bazate pe plângerea lui Tudos Viorica față de patrimoniul debitorului ÎM „Immobiliare Corporation” SRL;

- conform procedurii de insolvabilitate administratorul insolvabilității urma să depună tabelul definitiv pe marginea procedurii de insolvabilitate, la Curtea de Apel Chișinău unde creditorii să facă cunoștință cu acesta. Abia la data de 23.05.2017 de către judecătorul din cadrul Curții de Apel Chișinău, Traciuc Nina a fost adus la cunoștința tuturor creditorilor tabelul definitiv al creanțelor în privința ÎM „Immobiliare Corporation” SRL, care a fost întocmit de administratorul insolvabilității Popa Lilian. La fel, abia la data de 23.05.2017 a fost adus la cunoștința creditorilor obiecțiile administratorului insolvabilității Popa Lilian, privitor la motivele neadmiterii sau admiterii parțiale a creanțelor în tabelul definitiv. Astfel, a constatat că Tudos Viorica a fost inclusă în tabelul definitiv al creanțelor față de ÎM „Immobiliare Corporation” SRL, însă nu i-au fost admise creanțele sale în sumă de 23 122,00 euro, deoarece, din pct. 4.1 al Contractului de investire în construcția imobilului nr.9367 din 19.11.2013 se deduce, că prețul contractului în sumă de 23122 Euro a fost achitat debitorului prin transmiterea în proprietate a automobilului de marcă MERCEDES ML320 CDI;

- în lipsa documentelor contabile administratorul insolvabilității având la

bază prevederile art. 108 alin. (4) Legii insolvențabilității, că potrivit comunicatului informativ nr.03/1-1600 am 24.03.2017 prezentat de ÎS CRIS Registru Direcția identificare și înmatriculare a mijloacelor de transport, după debitorul ÎM „Immobiliare Corporation” SRL nu sunt înregistrate unități de transport. La prezenta plângere anexează și răspunsul ÎS CRIS registru Direcția identificare și înmatriculare a mijloacelor de transport prin care din conținutul căruia rezultă expres că automobilul Mercedes ML320 CDI a trecut cu drept de proprietate primară după Tudos Viorica la data de 12.05.2010. Prin urmare, la data de 24.04.2015 a trecut cu drept de proprietate după Burduja Irina, pe când conform contractului din 19.11.2013 cu privire la investirea în construcția imobilului încheiat între Tudos Viorica și ÎM „Immobiliare Corporation” SRL, automobilul de model Mercedes ML320 CDI trebuia să treacă în proprietatea ÎM „Immobiliare Corporation” SRL. Or, la data de 19.11.2013, între investitorul/creditorul Tudos Viorica și antreprenorul/debitorul ÎM „Immobiliare Corporation” SRL, a fost încheiat Contractul cu privire la investirea în construcția imobilului, în baza căruia debitorului i-a fost achitată suma de 23 122,00 euro, achitată în valoarea sus-numită cu transmiterea în proprietate a automobilului de model MERCEDES ML320 CDI;

- conform contractului de investiții nominalizat, obiectul contractului constituie apartamentul nr. 14, amplasat la etajul 3, nr. cadastral 100424.545.01.014, cu suprafața de 76,65 m², din blocul locativ amplasat în mun. Chișinău, str. X.Xxxx xxX/X-x, autentificat notarial și notat la OCT Chișinău la 21.11.2013 și care urma a fi remis conform actului de primire-predare în trimestrul II al anului 2014;

- susține că din cauza că automobilul nu a fost trecut în contabilitatea firmei ÎM „Immobiliare Corporation” SRL și nu a fost înregistrat la ÎS CRIS Registru ca proprietar al acestui automobil, administratorul insolvențabilității nu i-a admis creanțele lui Tudos Viorica, în atare circumstanțe rezultă că Tudos Viorica rămâne a fi deposedată de automobilul nominalizat prin înșelăciune, or, potrivit contractului menționat părțile au convenit că automobilul se transmite în contul executării lucrărilor de construcție, fapt care nu rezultă a fi realizat. Mai mult ca atât, intențiile meschine ale administratorului ÎM „Immobiliare Corporation” SRL de a o deposeda pe Tudos Viorica de automobil, rezultă și din extrasul eliberat de ÎS CRIS Registru Direcția identificare și înmatriculare a mijloacelor de transport, potrivit căruia după Tudos Viorica, automobilul a fost reînregistrat după Burduja Irina, apoi după Morgos Galina, apoi iarăși după Burduja Irina. Iar toată această perioadă Cotelea Veronica care este și administratorul ÎM „Immobiliare Corporation” SRL a deținut comodat asupra automobilului;

- în calitate de probă directă ce demonstrează vinovăția inculpatei Cotelea Veronica sunt și declarațiile părții vătămate Todos Viorica, martorului Buligac Serghei, martorului Popa Lilian, martorului Burduja Irina, martorului Morgos

Galina, care sunt apreciate ca fiind veridice, întrucât au fost depuse de către aceștia sub jurământ și susținute pe deplin de către celelalte probe indirecte, care demonstrează cert că inculpata Cotelea Veronica a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal;

- declarațiile inculpatei Cotelea Veronica, precum că chitanța de încasare nr. 37 de la f.d 207-208, demonstrează faptul că banii obținuți de la vânzarea automobilului de model Mercedes ML cu nr. de înmatriculare XXXXXXX au fost introduși în casa întreprinderii, suma acestei chitanțe reprezintă 461 779,53 lei, confirmarea că a introdus banii servește dispoziția de încasare a acestor bani de către contabilul șef și casierul întreprinderii de la ea personal, baza acestei dispoziții de încasare este contractul de vânzare-cumpărare a automobilului de model Mercedes ML, Tudos Viorica nu s-a prezentat cu o cerere să fie recunoscută ca creditor, dumneai anterior nu s-a adresat în instanță să-și apere dreptul de proprietate față de acest bun, nu era stipulat în contract faptul de trecere a automobilului în contul întreprinderii, urmează a fi apreciate critic, deoarece acestea sunt făcute în vederea evitării de a fi atrasă la răspundere penală, fapt care reiese și declarațiile părții vătămate, martorilor și a materialelor anexate la dosar.

- potrivit termenului de dare în exploatare, executorul se obligă să transmită apartamentul beneficiarului în posesie și folosință conform actului de primire-predare în trimestrul II al anului 2014 cu condiția respectării de către beneficiar a termenului de finanțare (f.d 10-19);

- nu au fost depistate careva divergențe esențiale între declarațiile părții vătămate și a martorilor, ele fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, fiind veridice și consecvente pe tot parcursul procesului penal.

- menționând pct. 23 din Decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate a sesizării nr. 152g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 190 alin. (1) Cod penal din 15 noiembrie 2018, consideră că invocarea ilegalității modificării acuzații în privința inculpatului pe motiv că au fost introduse modificări în dispoziția art. 190 alin. (1) Cod penal prin detalierea laturii obiective a infracțiunii de escrocherie, urmărind scopul eliminării interpretării extensive defavorabile inculpatului, nu au fost aduse atingere drepturilor inculpatului, deoarece acțiunile infracționale imputate de către acuzare au rămas aceleași;

- instanța de apel nu a motivat întemeiat soluția sa privind achitarea inculpatei Cotelea Veronica, iar prin neaprecierea obiectivă a probelor cercetate în ședința judiciară, instanța de apel la adoptarea deciziei a admis o eroare de drept, fără a acorda o valoare primară probelor care în opinia acuzații demonstrează vinovăția inculpatului, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzații au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, colegiului penal, îi rămânea

doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, avocatul Cernolev Ion în numele inculpatei, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs, procurorul invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar.*

Cu referire la temeiul indicat de către recurent, precum că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul constată că, acest temei de casare nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, deoarece instanța de apel, a motivat cu suficientă amplitudine soluția de casare a sentinței primei instanțe.

Colegiul penal reține că, instanța de apel investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus argumentat prin prisma prevederilor legale, astfel, concluziile expuse conțin raționamente întemeiate asupra soluției de casare a sentinței prin care inculpata Cotelea Veronica a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitatea de antreprenariat pe un termen de 5 (cinci) ani.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, stabilesc că decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Prin urmare, Colegiul penal notează că motivarea unei hotărâri reprezintă un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Analizând conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că procurorul critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu constituie temei de casare prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Opozant criticilor invocate de recurent privitor la aprecierea declarațiilor inculpatei, părții vătămate, a martorilor cât și constatarea unor stări de fapt de către instanța de apel, Colegiul penal notează că dezacordul cu aprecierea probelor a servit obiect de examinare și în instanța de apel.

Aprecierea probelor reprezintă o prerogativă exclusivă a instanțelor ce judecă fondul cauzei și în acest sens Colegiul evidențiază că, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul apreciază critic argumentele procurorului recurent, deoarece acestea nu confirmă că soluția emisă de instanța de apel ar contravine aprecierilor expuse în motivarea acesteia.

Lecturând conținutul deciziei, Colegiul penal a stabilit că concluziile instanței de apel privind casarea sentinței prin care Cotelea Veronica a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, sunt bazate pe analiza detaliată și aprecierea tuturor probelor administrate în cauză. Sub acest aspect fiind expusă argumentat concluzia conform căreia în acțiunile inculpatei Cotelea Veronica lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie. (*pct. 4.1 al deciziei*)

La fel urmează de menționat că instanța de apel a examinat și s-a pronunțat asupra a toate chestiunile de fapt și de drept, corect aplicând normele de drept procesual penal.

Reieșind din prevederile art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența de infracțiune stipulată în legea penală reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Iar potrivit art. 52 Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă, precum obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

În sensul normelor enunțate, se apreciază ca fiind întemeiate mențiunile instanței de apel potrivit cărora nu este clar care sunt elementele laturii obiective a componenței de infracțiune incriminate inculpatei Cotelea Veronica, fie acțiunile de dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere sau dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului și părților, actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

Colegiul penal notează că instanța de apel a stabilit că prima instanță la adoptarea sentinței, în privința lui Cotelea Veronica nu a indicat și nu a motivat care sunt faptele concrete de inducerea în eroare a părții vătămate Tudos Viorica, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului și părților, precum și care este actul juridic nul sau anulabil. Or, din materialele cauzei penale, contractul de vânzare-cumpărare din 19.11.2013, autentificat notarial cu nr. 9367, cu privire la investirea în construcția imobilului, nu este unul nul sau anulabil, ba din contra la moment produce efecte juridice, în temeiul căruia părții vătămate Tudos Viorica i-a fost admisă contestația depusă împotriva tabelului definitiv al creanțelor întocmit în cadrul procesului de insolvență a debitorului ÎM „Immobiliare Corporation” SRL, prin încheierea Judecătoria Chișinău (sediul Centru) din 14 decembrie 2018.

Instanța de recurs ordinar menționează că latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie în varianta de incriminare prin rechizitoriu este diferită de cea din ordonanță de modificare a învinuirii din 28.11.2018, or acțiunile adiacente

prevăzute de redacția anterioară de cea actuală a legii penale a art. 190 Cod penal sunt diferite. În asemenea împrejurări, modificarea învinuirii în instanța de judecată a fost una neîntemeiată, or, efectul legii în timp este ghidat de principiul acțiunii legii, potrivit căruia legea penală se aplică tuturor faptelor în timpul în care se află în vigoare, are eficiență deplină și continuă din momentul intrării în vigoare și până la abrogarea ei. Legea penală nu se aplică faptelor săvârșite înainte de intrarea ei în vigoare, adică nu are efect retroactiv. Ea dispune numai pentru prezent, viitor și nu are efecte juridice pentru trecut, deoarece principala valoare a ordinii de drept constă în posibilitatea oferită fiecăruia de a-și conforma comportamentul regulilor dinainte stabilite.

În speță, învinuirea a fost modificată nu din cauza că probele cercetate în ședința de judecată ar fi demonstrat că Cotelea Veronica ar fi comis o infracțiune mai gravă, dar pe motivul modificării art. 190 Cod penal, nefiind întrunite condițiile care i-ar fi permis procurorului să modifice învinuirea în sensul agravării, circumstanță care periclitează nejustificat predictibilitatea procesului penal.

În sensul dat, Colegiul notează că potrivit practicii CEDO acuzatul trebuie să fie informat în mod corespunzător și pe deplin cu privire la orice modificare a acuzației, inclusiv modificările care au legătură cu „cauza” acesteia, și trebuie să dispună de timpul și înlesnirile necesare pentru a reacționa la aceste modificări și pentru a-și organiza apărarea pe baza oricărei noi informații sau afirmații. (*cauza Mattoccia împotriva Italiei; cauza Bäckström și Andersson împotriva Suediei*)

Informațiile referitoare la acuzațiile aduse, inclusiv încadrarea juridică care ar putea fi reținută de instanță în materie, trebuie să fie furnizată fie înainte de proces, în actul de inculpare, fie cel puțin în cursul procesului, prin alte mijloace, precum extinderea formală sau implicită a acuzațiilor. Simpla menționare a posibilității teoretice ca instanța să ajungă la o concluzie diferită de cea a parchetului în ceea ce privește încadrarea infracțiunii este, în mod evident, insuficientă. (*cauza I.H. și alții împotriva Austriei*)

Totodată, verificând și analizând per ansamblu decizia instanței de apel, raportată la criticile procurorului, Colegiul penal constată că una din criticile acestuia se referă la faptul că automobilul de marcă MERCEDES ML320 CDI, nu a trecut imediat în proprietatea ÎM „Imobiliare Corporation” SRL, după cum este indicat în punctul 4.1 din contractul de vânzare-cumpărare din 19.11.2013, autentificat notarial cu nr. 9367, însă acest fapt nu afectează drepturile părții vătămate, ori aceasta în schimbul automobilului a primit contraprestația - dreptul de proprietate asupra bunului viitor apartamentul cu nr. XX, cu două odăi, cu suprafața totală de 72,65 m², etajul 3, conform planului general al proiectului din mun. Chișinău, str. X.Xxxx xxX/X-x, numărul cadastral

Colegiul penal mai menționează că totuși, ÎM „Imobiliare Corporation”

SRL, a primit în patrimoniu suma de 461 779,53 lei, fapt confirmat prin chitanța la dispoziția de încasare din 24.04.2015 (f.d.207 vol. I) și dispoziția de încasare nr. 37 (f.d. 208 vol. I) prin care de la Cotelea Veronica s-a încasat în folosul persoanei juridice suma sus menționată. Aceste acte contabile au fost semnate de contabilă de ÎM „Imobiliare Corporation” SRL și ștampilate cu ștampila întreprinderii.

Potrivit procurorului, instanța de apel a acordat prioritate declarațiilor inculpatei Cotelea Veronica în detrimentul celorlalte probe existente la dosar, afirmație ce nu corespunde lucrărilor dosarului și părții descriptive ale deciziei, potrivit căreia instanța de apel a reverificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele la care a avut acces și care au fost prezentate de părți, apreciindu-le cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fapt ce a determinat instanța de a concluziona că din probele administrate la materialele cauzei, în acțiunile inculpatei Cotelea Veronica nu s-au confirmat elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie, sau învinuirea formulată nu deslușește clar care sunt acțiunile ilegale ale inculpatei întreprinse pentru a înșela sau a abuza de încrederea părții vătămate, fie a prezenta ca adevărată o faptă mincinoasă sau ca mincinoasă o faptă adevărată, în timpul negocierii condițiilor contractului autentificat notarial cu nr. 9367, cu privire la investirea în construcția imobilului, conform căruia partea vătămată Tudos Viorica, urma să dobândească în proprietate bunul viitor, apartamentul nr. XX, din blocul de locuit din str. X.Xxxx xxX/X-x, mun. Chișinău, iar conform pct. 4.1 al contractului menționat, costul total al apartamentului, constituia suma de 23 122 euro (conform ratelor oficiale a BNM, constituia 461 977,55 lei), achitată în valoarea dată, prin transmiterea de către Tudos Viorica, în proprietatea SRL „Imobiliare Corporation”, a automobilului de model Mercedes ML320 CDI, cu n/î XXXXXXX.

Instanța de recurs respinge alegațiile precum că instanța de apel nu a depus efort pentru aprecierea și evaluarea probelor prezente la materialele cauzei penale, deoarece, după cum rezultă din lucrările dosarului, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea achitării inculpatei, așa cum susține recurentul, fiind analizate în ansamblul toate probele, din punct de vedere al coroborării acestora, corect ajungând la concluzia că ele nu sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatei Cotelea Veronica.

Cât privește critica asupra catalogării relațiilor dintre inculpată și partea vătămată drept relații civile, Colegiul penal observă că potrivit constatărilor instanței de apel acuzarea nu a prezentat careva probe care ar atesta fără echivoc că Tudos Viorica, până la momentul încheierii contractului de investiție ar fi fost influențată de către Cotelea Veronica, ca să încheie acest contract. De altfel, pentru calificarea faptei ca infracțiune de escrocherie, este important ca înșelăciunea, abuzul de încredere/prezentarea ca adevărată a unei fapte

mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, să fie prezentă la momentul încheierii contractului și să influențeze nemijlocit voința părții vătămate.

Mai mult, deși contractul de vânzare-cumpărare nr. 9367 din 19.11.2013 nu a fost reziliat sau anulat, la momentul de față, Tudos Viorica, deține dreptul de proprietate asupra automobilului, precum și dreptul asupra bunului viitor, apartamentul cu nr. XX, cu două odăi, cu suprafața totală de 72,65 m², etajul 3, în baza contractul de vânzare-cumpărare nr. 9367 din 19 noiembrie 2013, a cărui drept este grevat în registrul bunurilor imobile.

Totodată, Colegiul penal constată că motivele esențiale care au fost expuse de către procuror în cererea de recurs, au primit aprecierea instanței de apel în contextul prevederilor art. 8, art. 6 CEDO, astfel invocările recurentului privind faptul că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sunt neîntemeiate.

Colegiul penal atestă că, din conținutul deciziei atacate, nu poate fi desprinsă concluzia privind examinarea unilaterală a probatoriului administrat în această cauză, odată ce instanța a respectat procedura de cercetare a probelor per ansamblu, atât cele din partea acuzării, cât și cele ale apărării.

Rezumând cele expuse, Colegiul penal statuează că criticele expuse în recursul declarat, nu constituie erori în sensul art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel a analizat obiectiv circumstanțele cauzei și a dat răspuns la toate chestiunile de fapt și de drept, fiind expuse în coraport cu poziția părților și a argumentelor de motivare a soluției emise de prima instanță, astfel fiind atestat că decizia instanței de apel corespunde normelor procesual-penale, este legală și întemeiată.

La fel, Colegiul penal stabilește, că în speță, nu a fost comisă careva eroare de drept, așa precum se susține de către recurent, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Față de lucrul judecat de instanța de apel, Colegiul penal constată motivarea amplă și temeinică a hotărârii pronunțate prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatei Cotelea Veronica, astfel Colegiul penal conchide asupra faptului că hotărârea atacată este în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În esență, Colegiul penal observă că, instanța de apel a dat o apreciere clară circumstanțelor cauzei, adoptând concluzii motivate, concluzii pe care instanța de recurs și le însușește, din motivul temeiniciei acestora, fiind inoportună repetarea acestora, fapt ce este în corespundere și cu practica constantă a CtEDO, expusă în pct. 37 din hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010, potrivit cărei art. 6 §1 deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare

argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat de către procuror este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Cotelea Veronica XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **21 iulie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Guzun Ion